

PRISIKĖLIMAS

Kauno Kristaus Prisikėlimo parapijos laikraštis

2022 m. gruodis Nr. 233

REDAKTORIAUS SKILTIS

Kun. Nerijus PIPIRAS

Mielas skaitytojau!

Gruodis. Adventas. Laukimas. Laikas, kviečiantis nesudėti rankų. Keliauti. Žingsnis po žingsnio. Nukasant kalnus, ištiesinant kelius. Tai didinga užduotis. Kitaip nematysime bendrakeleivio akių, negalėsime paduoti rankos. O juk Advento kelionėje tai taip svarbu. Šiuose keliuose puslapiuose šį kartą dalysimės apie tai, kaip sekėsi keliauti, už nugaros paliekant tai, kas buvo įprasta bei saugu, ir kaskart atsiveriant vis naujiems horizontams link savęs, link kito ir link Dievo.

*Mielieji, praverkime Betliejaus duris.
Tik ten pamatysime Dievo šypseną.*

*Šv. Kalėdų naktį užgimęs Kūdikėlis Jėzus pasibels į
kiekvieną širdį, tad primkime Jo malonės dovanas –
mylėti, aukotis, skleisti gerį ir džiaugsmą.
Teįsižiebia Jūsų širdyje Jėzaus gailėstingumo,
atjautos bei tiesos šviesa!*

Ramaus Kūčių vakaro, šviesių, džiugių Šventų Kalėdų ir palaimingų Naujųjų metų!

VIETOJE KATECHEZĖS

Keletas minčių apie Adventą

Kun. Nerijus PIPIRAS

Adventas neatsiejamas nuo išėjimo, laukimo ir susitikimo. Savotiškai Adventą išgyvena ir Evangelijose minimas Tėvas, išeinantis pasitikti grįžtančio apiplūsusio sūnaus. Tėvas laukia susitikimo su mumis taip, kaip mes laukiame Jo, kaip Visatos Valdovo, pasirodymo mūsų aplinkoje, mūsų mintyse, širdyje, mūsų viduje.

Ir žmogus, kad susitiktų su Viešpačiu, šiandien vis labiau turi išeiti pats iš savęs. „Kuo labiau jis nemato savęs, pamiršta save, atsiduodamas reikalui ar kitam žmogui, – sako Viktoras Franklis, – tuo labiau jis yra žmogus, tuo labiau realizuoja save.“ Todėl vis labiau reikia sveikinti ir skatinti gerus darbus, artimo meilės alsavimą. Tai irgi neatsiejama nuo Advento. Tačiau reikia nepamiršti, kad didžiausia dovana žemei – žmogus ir ypač žmogumi gimęs Išganytojas, o ne popieriniai brangių dovanų blizgučiai.

Adventas – atėjimas, sugrįžimas. Romėnai švęsdavo metinę dievybių šventę „Adventus Augusti“ – imperatoriaus įžengimą į sostą. 354 metais Filokalo kalendorius mini imperatoriaus Konstantino įžengimą į sostą „Adventus Divi“ – „Įžengė kaip

dievas“. Naujajame Testamente žodis „adventus“ taikomas Jėzui, kaip priėmusiam žmogaus kūną ir atėjusiam į mūsų tarpą pradėti naujo amžiaus, kuris tęsis iki pasaulio pabaigos – antrojo Kristaus atėjimo.

Nuo kada Adventu laikomas laikotarpis prieš Kalėdas, nėra tiksliai žinoma. IV amžiaus pabaigoje randame atgarsį, kad Kalėdų šventei reikia pasiruošti. Šis pasiruošimas trukdavo tris savaites. VI amžiuje Galijoje įvedamas pasninkas nuo šventojo Martyno – lapkričio 11 dienos iki Kalėdų šventės – gruodžio 25 dienos. Romoje pasiruošimas Kalėdoms aptinkamas VI amžiaus pabaigoje.

Dabar Advento pradžia laikomas sekmadienis po Kristaus Karaliaus šventės. Ji įvesta 1925 metais popiežiaus Pijaus XI ir švenčiama 34 eilinių sekmadienių. Keturios

Advento savaitės padalytos į dvi dalis: nuo Advento pradžios iki gruodžio 16 dienos ir nuo gruodžio 17 iki 24 dienos. Pirmojoje dalyje parinkti Šventojo Rašto tekstai kalba apie antrąjį Kristaus pranašauto atėjimo laukimą, antrojoje – apie pranašų skelbtą ir jau įvykusį atėjimą. Ji labiau orientuota į Kalėdas.

Advento laikotarpiu kasmet prasideda nauji liturginiai metai.

Šv. Mišių Žodžio liturgijoje yra nauji kreipiniai. Prieš skaitant skaitinį sakoma: „Skaitinys iš...“ Prieš skaitant Evangeliją vietoje „Pasiklausykite šventosios Evangelijos pagal...“ sakoma: „Iš šventosios Evangelijos pagal...“ Baigus skaityti Evangeliją, vietoje „Girdėjote Viešpaties žodį“ sakoma: „Tai Viešpaties žodis“.

Žaliakalnio progimnazija

Paulius MARTINAITIS

Ši mokykla yra tik keli šimtai metrų nuo mažosios Kristaus Prisikėlimo bažnyčios. Džiugu, kad pastaruoju metu mokykla ir savo gyvenimu artėja prie parapijos gyvenimo. Tai nestebina, nes joje mokosi daugiausia mūsų parapijos žmonių vaikai, kurie yra ainiai Žaliakalnio inteligentijos. Ji tik prieš šimtą metų pradėjo formuotis plečiantis nepriklausomos Lietuvos laikinajai sostinei.

Progimnazijoje iki aštuntos klasės mokosi 633 Žaliakalnio gyventojų vaikai, kurie čia jaučia ne tik jaukią aplinką, bet ir plėtojamas šeimos vertybes. Mokykla pasižymi itin maža mokytojų kaita net šiais mokytojų stygiaus laikais. Džiugu, kad šią kaitą dažniausiai sąlygoja išėjimas į pensiją ar vaiko auginimo atostogas. Mokyklos direktorė Edita Ružinskienė ir pavaduotoja Taisija Kovalenkina, burdamos mokytojų komanda, pagrindinį dėmesį kreipia ištikimybei profesiniam pašaukimui ir jo plėtojimui. Dauguma mokytojų dirba pilnu etatu, stengiamasi kuo mažiau juos apkrauti biurokratiniais darbais. Mokytojai darbo laiką gali vaisingai išnaudoti pedagoginei veiklai, kurios svarbiausias faktorius yra meilė vaikui. Mokykloje mokosi 16 pabėgėlių iš Ukrainos, 30 spec. poreikių mokinių. Jų ugdymui suburtas gausus ir profesionalus specialistų būrys. Tai socialiniai pedagogai, psichologė, spec. pedagogė, logopedai. Paklausus apie šiuo metu Lietuvoje diegiamą kompetencijų ugdymą, jų vertinimą, gyvenimo įgūdžių pamokas, išgirstu paprastą, prasmingą atsakymą – tai mūsų veikloje vyksta jau labai seniai, tik dabar reikės visa tai į daugiau popierių surašyti. Visa tai liudija, kad akademiniams pasiekimams dedamas tvirtas vertybinis, nematerialus, dvasinis pagrindas. Mokyklos

absolventai sėkmingai stoja į kaimynines elitines „Saulės“ ir J. Jablonskio gimnazijas. VDU Švietimo akademija mokyklą pasirinko būsimų mokytojų praktikos baze. Mokykla savo dvasinėms reikmėms norėtų dažniau ir įvairiau pasitelkti parapijos pajėgas, jomis praturtinti ir savo gyvenimo iškilmių (mokslo metų pradžios, baigimo pažymėjimų įteikimo ir pan.) dvasinį potencialą. Mobilizuoti bendram tikslui savo veiklą mokyklai padeda mokslo metų principas. Šie mokslo metai paskelbti suvokimo ir skaitymo metais. Pedagoginės veiklos kūrybiškumą liudija akademiniams pasiekimams talkinantis įvairus neformalusis ugdymas. Tai populiarūs šachmatų, fraktalinio piešimo, sintezuojančio psichologiją ir meną, keramikos, gatvės šokių, inžinerinės kūrybos ir kt. popamokinė, laisvai pasirenkama veikla. Įdomu, kad medžiagos 3D spausdintuvui perkamos iš surinktos mokykloje plastmasinės taros depozito. Tai skatintinas bendruomeniškumo pavyzdys. Į tradicinį klausimą, kas džiugina mokytojus, išgirdau kuklų, prasmingą atsakymą – tai buvusių mokinių, pasiekusių aukštus akademinius, profesinius laimėjimus, vizitai ir padėkos mokyklai.

SVEČIUOSE PAS...

Svečiuose pas maldų už Ukrainą organizatorę Dalią Tarailienę

Vilius MISEVIČIUS

Jau daugiau kaip aštuoni mėnesiai Kristaus Prisikėlimo bazilikoje prieš vakarines šv. Mišias vyksta maldų už Ukrainos laisvę ir nepriklausomybę pusvalandžiai. Jų iniciatorė ir pagrindinė organizatorė yra Dalia Tarailienė. Kas bent kartą čia kartu su kitais maldininkais kalbėjo Rožinį, pasigėrėjo šios moters ne tik puikia dikcija, bet ir sodriu balsu, kai ji užgieda bažnytinį Ukrainos himną... Su ja bendraujant kalbėjomės ne tik apie maldas, bet aprėpėme daugiau aspektų bei kitus pagalbos nuo Rusijos karo kenčiančios minėtos šalies gyventojams aspektus.

Išsikalbėjus paaiškėjo, kad pašnekovė gimė Kaune, buvo antroji Salomėjos ir Kazio Adinavičių šeimos atžala (brolis Raimundas – ketveriais metais vyresnis). „Tėtis chemikas 38 metus dirbo „Stumbro“ gamykloje vyriausiu technologu. Be tiesioginių pareigų labai domėjosi Lietuvos istorija, kaupė įvairių medžiagą, eksponatus, mus auklėjo patriotizmo dvasia. Vėliau įsitraukė į pagrindinę kraštotylinę veiklą. Mamytė turėjo puikų balsą, dainavo Jaunojo žiūrovo teatre, V. Kuprevičiaus suburtame oktete bei Kauno Radiofone“, – prisiminė D. Tarailienė. Pasak Dalios, kiekvieną sekmadienį Adinavičių šeimos ketvertas lankydavo Kristaus Prisikėlimo mažąją bažnyčią, tėvai bendravo su parapijos kunigais, kurie dažnokai svečiuodavosi jų namuose. Tad ji su broliu nuo pat mažų dienų buvo augo kaip katalikai, minėtoje šventovėje abu buvo pakrikštyti, priėmė pirmąją Komuniją ir gavo Sutvirtinimo sakramentą. Beje, toje šeimoje prieglobstį surado dvi žuvusių par-

tizanų seserys, jų ryšininkės. Vaikams jau tada buvo aišku, kas yra paslaptis...

Baigusi J. Jablonskio mokyklą, D. Adinavičiūtė įstojo į Vilniaus universiteto Filologijos fakultetą, pasirinko vokiečių kalbos ir literatūros studijų programą. „Džiaugiuosi, kad man vertimo praktiką dėstė doc. Kazimieras Ambrasas, su kuriuo labai susidraugavau. Vėliau tapęs jėzuitu ir gavęs kunigo šventimus, jis man ir dabar yra lyg kelrodė žvaigždė...“, – atviravo Dalia. 1982 metais Kauno arkikatedroje bazilikoje kun. Eugenijus Bartulis šią merginą sutuokė su Vytautu Taraila. Bet gyvenimas ne visada dovanoja tai, apie ką svajoji... Gimus antram sūneliui ji liko viena. Bet tai nesutrukdė išauklėti puikius vaikus, sulaukti dviejų anūkų ir vienos anūkės. Dalia paminėjo, kad vyriausias sūnus Juozas yra istorikas archeologas bei puikus kalvis (pelnęs Tautinio paveldo sertifikatą). Jaunėlis Stasys – transporto vadybininkas (beje, triskart tapęs Lietuvos ralio čempionu).

„Džiaugiuosi, kad man vertimo praktiką dėstė doc. Kazimieras Ambrasas, su kuriuo labai susidraugavau. Vėliau tapęs jėzuitu ir gavęs kunigo šventimus, jis man ir dabar yra lyg kelrodė žvaigždė...“, – atviravo Dalia.

D. Tarailienė akcentavo, kad Adinavičių šeimoje buvo skatinamas katalikiškas jausmas padėti artimui, nemažai laiko ir dalį savo išteklių skirti labdarai. Dirbdama Vilniuje greta tiesioginių pareigų visuomeniniams pagrindais tapo Piligriminio komiteto prie Lietuvos vyskupų konferencijos ir Ligonių piligrimystės fondo vadove. Jai teko organizuoti ir lydėti neįgaliųjų piligrimų grupes į užsienio šalis. Pasak Dalios, tose išvykose ji gavo daug „pamokų“ dėl atjautos silpniam ir labiau pažeidžiamam. Su negalia turinčiais keliauninkais lankytasi daugumoje Europos bažnyčių. Lietuvos piligrimai šv. Mišiose užsienyje noriai giedodavo, o daugiausia giesmių tekdavo atlikti puikų balsą turinčiai Daliai. „Dažnai manęs klausia, kodėl aš atlieku šį darbą, juk tai be galo sunku. Tai yra misija ar pašaukimas, kurio negali nevykdyti. Po kiekvienos didesnės ar mažesnės kelionės matau besišypsantį savo ligotų piligrimų veidus, tuo pačiu regiu vis šiltesnę šypsena nušvintančią Mariją. Ji pagelbsti mums visiems ir kviečia negailėti jėgų bei paremti silpnesnius šioje žemiškoje kelionėje...“ – šypstelėjo pašnekovė.

Paklausus, kada ji pasiryžo organizuoti pagalbą Ukrainai, entuziastė paminėjo 2014 metus. „Pirmos kovos už Ukrainos laisvę ir nepriklausomybę „krikštas“ buvo Maidanas. Po to, kai teko svečiuotis Chersono srityje, suradau draugų ukrainiečių. Teko porą metų organizuoti Lietuvos dienas minėtoje vietovėje, o gimtinėje surengti atsakomąsias Chersono dienas. Be to, 2016 m. ir 2017 m. su Vilniaus Pilaitės liaudies teatru (buvau jo vadovė) dalyvavome tarptautiniame teatrų festivalyje „Taurijos Melpomenė“ (iš ten abu kartus parsivežėme diplomus). Iki pat

2018 metų, kada dėl pandemijos prasidėjo karantinai, mano kelionės į Ukrainą tęsėsi: ten turėjau ne vieną autorinį koncertą ar literatūrinį vakarą, šalia dainų skaičiau savo poeziją...“, – prisiminė ši aktyvi moteris. Tad šių metų vasario 24 d. prasidėjus Rusijos invazijai į Ukrainą, D. Tarailienė kartu su ukrainiete Tatjana Narkevičienė (beveik trisdešimt metų gyvenančia Lietuvoje) buvo vienos iš pirmųjų, pradėjusių rinkti labdarą. Į pagalbos karą kenčiantiems ukrainiečiams veiklą įsijungė ir abu Dalios sūnūs – jie karo sąlygoms parengia automobilius, į juos sukrauna lietuvių labdarą ir išveža remti fronto karius (Stasys Taraila yra kariškis, tarnauja savanorių pajėgose). „Nuo pat pirmos karo dienos kartu su minėta Tatjana pradėjome organizuoti maldas už Ukrainą. Įkūrėme Ekumeninės maldos grupę, kad melstis už tą karo niokojamą šalį galėtų visų konfesijų žmonės, mūsų maldos yra lietuviškai ukrainietiškos (per aštuonis mėnesius jau beveik visi išmokome trumpas maldas ukrainiečių kalba). Daug mums padeda sesuo Evelina Lavrinovičiūtė iš Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo Vargdienių seserų kongregacijos. Norėtusi, kad prie mūsų prisijungtų daugiau kauniečių. Bet svarbiausia, kad Kristaus Prisikėlimo bazilikoje maldos už Ukrainos laisvę ir nepriklausomybę nenutrūko nei vieną dieną!“ – džiaugėsi jų iniciatorė D. Tarailienė. Neseniai minėtos kaunietės pradėjo naują labdarinę veiklą – gaminti vadinamąsias apkasų žvakes, kurių artėjant žiemai labai reikia ne tik karo alinamai, bet ir energetinių sunkumų kamuojamai Ukrainai. Į skardines dėžutes įdedamas iš kartono atliekų suformuotas dagtis ir pripilamas iš žvakių likučių ištirpintas parafinas.

Bet gamyba stringa, nes trūksta žvakėms reikalingų medžiagų: konservų dėžučių, vaško ar parafino, o ypač – savanorių rankų. Tad iniciatorės labai prašo galinčių prisidėti parapijiečių pagalbos.

Dievas Dalią apdovanojo ne tik puikia sveikata, bet ir daugeliu talentų. Fizinę ištvermę ši moteris jau daugelį metų stiprina skautų renginiuose (ilgokai vadovavo Lietuvos skautų sąjungai). Mamos pavyzdžiu aktyviais skautais tapo ne tik abu jos sūnūs, bet ir Juozo žmona Daiva bei abu anūakai Vilkgailas ir Lokimantas. Europoje liko mažai valstybių, kurių bažnyčiose dar neapsilankė ši piligrimė. „Labiausiai įsimintinas Lurdas. Didžiojoje šv. Pijaus X bazilikoje, kuri talpina apie 24000 maldininkų, teko giedoti C. Franko „Panis Angelicus“, F. Šuberto „Ave Maria“, o ypač net plojimų susilaukusią N. Žardo „Mano angele“, – kalbėjo moteris. Literatai D. Tarailienę vertina už jos poeziją ir daugybę rašinių – ne vieną jų teko skaityti Bernardinai.lt, Alkas.lt ir kitur. Ji įrašė savo vardą ir dramaturgijoje – keletas Dalios pjesių yra Vilniaus Pilaitės liaudies teatro repertuare (ji buvo šio kolektyvo režisierė ir vadovė). Tarp gausių jos apdovanojimų paminėtini: medalis „Už nuopelnus atkuriant Lietuvos kariuomenę“, I laipsnio medalis „Už nuopelnus Vilniui ir Tautai“, aukso medalis „Už nuopelnus Lietuvos sportui“. O pats garbingiausias D. Tarailienės veiklos įvertinimas – ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ Karininko Kryžius, kuriuo šalies Prezidento dekretu apdovanojami asmenys už ypatingus nuopelnus garsinant Lietuvos vardą. Prieš metus iš sostinės persikėlusį gyventi į gimtąjį Kauną ši aktyvi katalikė, be abejonės, paliks dar ne vieną įsimintiną pėdsaką ir mūsų parapijos gyvenime.

IŠ PARAPIJOS GYVENIMO

Bendruomenės savanorių pagamintos žvakutės keliauja į Ukrainą

Už savo laisvę ir nepriklausomybę kovojantiems ukrainiečiams mūsų pagalba vis dar išlieka itin reikalinga. Rusijos invazijai Ukrainoje tęsiantis jau daugiau nei aštuonis mėnesius, okupantai, naudodami raketas ir bepiločius orlaivius kamikadzes, suintensyvino atakas prieš Ukrainos energetikos infrastruktūrą, todėl visoje šalyje reguliariai nutrūksta elektros energijos tiekimas.

Į Dalios Tarailienės kvietimą sunešti žvakigalių, tuščių konservų dėžučių, iš kurių bus gaminamos žvakės ukrainiečiams užsivirti vandenį, greitai sureagavo bendruomenės nariai.

Tatjanos Narkevičienės ir savanorių rankų miklumu greitai pagaminamos žvakės: išlydyti žvakigaliai pilami ant kartono, sudėto į konservų dėžutes. Šios pagamintos žvakės bus vežamos Donecko, Charkovo, Dniepro, Nikolajevo, Žitomiro gyventojams.

Primename, kad paramos rinkimas tęsiasi. Pagrindinės siuntos keliauja į konkrečius karinius dalinius, medicininė parama atiduodama karo paramedikams (taip pat konkrečioms), bendroji parama civiliams keliauja per organizaciją, kuriai vadovauja Rados deputatas, pats esantis teritorinės gynybos savanoriu.

Dėkojame savanoriams ir visiems, prisidedantiems prie pagalbos Ukrainos tautai.

Judinančios dvasios Kardinolas

Zigmas TAMAKAUSKAS

LLKS dim. vyr. ltn., štabo viršininko pavaduotojas

Šių metų balandžio mėnesį Jo Eminencija kardinolas Sigitas Tamkevičius šventė savo kunigystės šešiasdešimties metų sukaktį. Į šios sukakties vainiką įsipynė ir jo priklausomybės Jėzaus draugijai penkiasdešimt ketverių metų, trisdešimt vienerių vyskupystės metų, ir trejų metų kardinolu paskyrimo žiedai. Ryškiomis spalvomis švytėjo ir jo 11 metų redaguotos legendinės „Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronikos“ 50-mečio žiedas, simbolizavęs Kardinolo gyvenimo auką bei jo nepalaužtą pasišventimą dirbti Bažnyčios ir Lietuvos prisikėlimo labui.

Kauno miesto Garbės pilietį, VDU Garbės daktarą, Laisvės premijos laureatą ir Lietuvos šaulių sąjungos Garbės šaulį, garbingąjį Kardinolą Sigitą Tamkevičių aplankėme jo aštuoniasdešimt ketverių metų sukakties proga kartu su Lietuvos laisvės kovos sąjūdžio štabo viršininku,

Lietuvos kariuomenės kūrėju majoru Gediminu Reutu bei Lietuvos šaulių sąjungos Aleksoto kuopos aktyviu nariu Algimantu Kurlavičiumi. Pasveikinome Kardinolą, įteikdami jam baltų rožių puokštę bei Mariaus Jovaišos fotografijų albumą „Neregėta Lietuva“.

Pokalbio metu jautėme Kardinolo rūpestį dėl krikščioniškų tautinių vertybių dažno ignoravimo, savomis rankomis kapojant mūsų kultūros gelmės dvasines šaknis kosmopolitinio liberalizmo kirviais. Pasi-džiaugėme ukrainiečių tautos pergalemis prieš tą patį rusiškąjį imperializmą, kuris prisidengdamas įvairiomis kaukėmis daugelį metų niokojo ir mūsų tautą, prisiminėme mūsų tautos tremtinių ir laisvės kovotojų ištvermę, jų auką ir malda, vedusią į tą didelį stebuklą – Lietuvos laisvę. Šis stebuklas pavaizduotas ir kuklia plytele Vilniaus Katedros aikštės grindinyje.

Atsisveikinant Jo Eminencija mums įteikė LKB kronikos jubiliejinius medalius, padovanojo neseniai „Ateities“ leidybos centro išleista savo knygą „Priespaudos, kovos ir nelaisvės metai: 1968–1988“, kuriuos pats autorius pavadino „ne tik priespaudos, bet ir kovos metais, kai pamažu budo Lietuvos kunigai, tikintieji žmonės ir visa Lietuva“. Sovietinis okupantas neįstengė pavergti Lietuvos žmonių dvasios, neįstengė sunaikinti gyvosios Bažnyčios ir mūsų tautos gyvųjų šaknų.

Šią knygą istorikas Arūnas Streikus apibūdino kaip „Kronikos kroniką, pamatytą ir surašytą jos *spiritus movens* – anuomet dar tik jauno, drąsaus ir išmanaus kunigo, dabar Kardinolo Sigito Tamkevičiaus akimis“. Kardinolo judinančią dvasią jautė visi, su kuriais jam teko bendradarbiauti. Ši judinančios dvasios šviesa iš jo asmenybės sklinda ir dabar. Šios spinduliuojančios dvasios šiluma sušildė ir mūsų širdis.

PARAPIJOS INFORMACIJA

Pamaldų tvarka šv. Kalėdų šventiniu laikotarpiu

Gruodžio 24 d., šeštadienį, **Kūčios**. Šv. Mišios aukojamos 8.00 ir 9.00 val. (mažonoje bažnyčioje), Bernelių šv. Mišios 22.00 val. (bazilikoje)

Gruodžio 25 d. – **Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimimas** (Šv. Kalėdos). Šv. Mišios aukojamos 8.00 val. (mažonoje bažnyčioje ir bazilikoje); 9.30; 11.00; 12.30 ir 18.00 val.

Gruodžio 26 d. – **Antroji šv. Kalėdų diena**. Šv. Mišios aukojamos 8.00 (mažonoje); 9.30; 12.00 ir 18.00 val.

12.00 val. iškilmingos šv. Mišios: *minėsime M. V. J. Kristaus Prisikėlimo bazilikos konsekracijos 18-ąsias metines*

16.30 val. Kalėdinis koncertas „Šv. Kalėdų akimirka“ (bazilikoje)

Gruodžio 31 d., šeštadienį, 18.00 val. Padėkos šv. Mišios už 2022 metus

Sausio 1 d. – Švč. Mergelė Marija, Dievo Gimdytoja. Šv. Mišios aukojamos sekmadienio tvarka

Sausio 6 d., penktadienis, Viešpaties Apsireiškimas (*Trys Karaliai*). Šv. Mišios aukojamos 8.00; 9.30; 11.00; 18.00 val.

Gruodžio mėn. liturginis kalendorius

- 4 – II Advento sekmadienis
- 8 – Švč. Mergelės Marijos Nekaltasis Prasidėjimas
- 11 – III Advento sekmadienis (*Gaudete*)
- 18 – IV Advento sekmadienis
- 24 – Kūčių vakaras – Kristaus Gimimo Vigilija
- 25 – Mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Gimimas (Šv. Kalėdos)
- 26 – Šv. Steponas – pirmasis kankinys
- 27 – Šv. Jonas, apaštalas, evangelistas
- 28 – Šv. Nekaltieji Vaikeliai, kankiniai
- 30 – Šventoji Šeima: Jėzus, Marija ir Juozapas